

ת"פ 37191/05 - מדינת ישראל - פמ"מ נגד גומעה אנטילאט

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 37191-05-16 06 ספטמבר 2017

לפני כבוד השופט מיכל ברק נבו
מדינת ישראל - פמ"מ

המאשימה

על ידי ב"כ עו"ד קובי מושקוביץ

נגד

גומעה אנטילאט

הנאשם

על ידי ב"כ עו"ד גלית بش

גזר דין

הרקע וכותב האישום המתוון

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום, שעניינו עבירות הצתה. ביום 14.3.17 הודיעו הצדדים כי גובש ביניהם הסדר טיעון, שבמסגרתו תוקן כתב האישום, הנאשם הוודה והורשע בעובדות כתב האישום המתוון. הוסכם על הצדדים כי הנאשם יופנה לשירות המבחן לשם עירית תסוקיר בעניינו. לא גובשה בין הצדדים הסכמה לעניין העונש.

בהתאם לכך, הרשעתה את הנאשם באותו יום, על יסוד הודהתו, בביצוע עבירות של הצתה (ריבוי מקרים), לפי סעיף 448 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 [החוק].

2. על פי כתב האישום המתוון, ביום 21.4.16, בין השעות 01:35 - 05:45 לערך, שוטט הנאשם בעיר לוד בעודו בגילופין. במהלך שיטוטיו ברחובות העיר, הצית הנאשם באמצעות מצת את תכולתם של מספר רב של פחי אשפה ומתקני אשפה, שנמצאו בסמוך לבתי מגורים ורכבים כדלקמן: מכלות אשפה ברחוב קפלן 10; 4 מתקני אשפה וערימת פסולת בסמוך לחניות רכבים, ברחוב אלברט איינשטיין, בסמוך לבניינים 10 - 31; 2 מכלות אשפה ברחוב אלפעל בסמוך לבית כנסת; 2 מתקני אשפה, בשדרות שלמה המלך, בסמוך לבניינים שמספרם 117 ו-6. שירות הכבאות וההצלה שהזעקו למקום הרצחות, כיבו את השירפות ומנעו את התפשטות האש לעבר בתים המגורים והרכוש שנמצא בסמוך לפחי האשפה.

כתוצאה מעשי הנאשם, כלל הפחים נשרפו וחילקו ניזוקו, ונגרם נזק כספי בסך 2,621LN.

תסקרי שירות המבחן

3. בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקרי שירות המבחן.

מן התסקיר הראשון (17.5.17), עולה כי הנאשם מוכר לגורמי הרוחה מאבחנים קודמים בעניינו וכן מאבחן מעוצר שנערך במסגרת התקיק הנוכחי.

ב特斯קירות פורטו מהלך חייו של הנאשם ונסיבותיו האישיות, לרבות הוותו נמנה עם משפחה קשת יום, ופרישתו מספסל הלימודים על רקע ההכרח לשיער בפרנסת המשפחה. עוד פורטו בתסקיר חברתו לגורמים שליליים ופיתוח אורח חיים שולי, כשברקע צריכת סמים ואלכוהול עד כדי פיתוח תלות, מעורבותו בעבר בעבירות אלימות ורכוש וריצוי תקופות מאסר. הנאשם ביטה תוצאות קשות אל מול הדדרות האב לסמים, מעורבותו בפלילים והיעדר הדרכה והכוונה מצד הוריו לאורך השנים.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם התמקד בהתמכרות האב לסמים ותחושים חוסר האונים נוכח מצבו, והתקשה לבחון מצבו והסיכון שבו הוא מצוי לשחרר את אורח חייו השולי של האב.

בהתיחסו לעבירות, ציין הנאשם כי היה תחת השפעת אלכוהול וסמים בעת ביצוען, אין זכר את מעשיו וחסר הבנה באשר למנייעו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם היה עסוק במלחירים שעלו לשלם על מעשיו, לא הביע חרטה ולא היה עיר לחומרה ולפוטנציאל הנזק. הנאשם בקש להשתלב בטיפול גמiliaה ושיקום, אולם שלל שימוש פעיל בסמים או נזקיות טיפולית. זאת למראות שבדיקת שתן אחת העידה על שימוש בשם קנאביס ובאחרת התקשה ליתן דגימה.

nocach heuder shiutuf ha-pa'ula shel haneigam um shirot hamבחן um gormi ha-tipol, shirot hamבחן hatereshim ci haneigam aimo shel l'haleir shinui shamayot vci ain b'idiu le-kadmo vlohefchit at hasikon b'matzvo. B'masgarta halici ha-me'azar, ndchata bekashuto la-hash'tab ba-halir tipoli bichida la-hatmorchiot.

שירות המבחן התרשם כי זהותו של הנאשם אינה מגובשת וכי אין בו גור בהתנהלותו, הוא גדול במשפחה קשת יום שהתקשתה להציג עבורי גבולות ברורים לדפוסי התנהנותו השוליים והוא חשוף מגיל צעיר לגורמים עבריניים. עוד התרשם שירות המבחן מהתנהגות מניפולטיבית ומדפוסי הסטראה שנוצעו לשפר את מצבו המשפטי, מליקחת אחריות מצומצמת, מהיעדר תובנות, מדפוסים אלימים ותוקפניים, מאימפולסיביות, שימוש בחומרים פסיכואקטיביים ומהיעדר כלים להתמודדות עם מצבו סיכון.

תווך שכלל של גורמי הסיכון במצבו, לרבות הרשעות קודמות, ענישה מחמירה שלא הביאה להרתעה ולהימנעות מביצוע עבירות, היעדר הבעת חרטה, היעדר תובנות, אורח חיים שולי, דפוסי התנהגות אנטי-סוציאליים, התמכרות, היעדר גורמי תמיכה ממשמעותיים או קשר עם גורמי טיפול, וקרבה לסייעת עברינית, העיר שירות המבחן כי קיים סיכון.

גבוה להישנות התנהגות אלימה ברמת חומרה גבוהה. זאת, אף توך מתן הדעת לניסיון טיפול כושל, לאדישות שגילה הנאשם למצו וולך כי אין בהלים המשפטים המתנהלים נגדו כדי להציג גבולות. מאידך גיסא, נשקלו רצונו של הנאשם לנוהל אורח חיים נורטטיבי ומודעותו הראשונית למצו.

לאור כלל האמור, העריך שירות המבחן כי נדרש הטעבות טיפולית במסגרת סגורה, ועל כן לא גיבש המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם. הומלץ כי גורמי הטיפול בשב"ס יבחנו דרכי לסייע בהפחחת הסיכון להישנות עבירות.

4. למחרות הקשיים העולים מן הבדיקה והיעדר המלצה שיקומית, נעתרתי ביום 24.5.17, לאחר לבטים ולאחר שוחחת עם הנאשם, לעתירת ההגנה להורות על דחיה קצרה של הדיון, על מנת לאפשר פגישה של עובדת סוציאלית מטעם הסנגוריה הציבורית [העו"ט], עם הנאשם, לשם בחינת אפשרות שיקומיות.

5. לאור התרשמה של העו"ט כי הנאשם בשל ומוקן לעבור שיקום ממשי, נעתרתי לבקשת ההגנה להורות על קבלת תסקירות משלים עבור לשמיית הטיעונים לעונש.

6. מן הבדיקה המשלים (13.07.17), עולה כי הנאשם מסר בדיקת שתן שהUIDה על שימוש בסם מסוג קנאביס ואף לא הגיע לפגישה שתואמה עמו. לדבריו אימנו, לא הגיע בשל היעדר יכולת שלאolloתו כמפרקת.

ה הנאשם הכחיש שימוש בשם ומסר כי תוכאות בדיקת השtan נובעות משתייתו בחברת בן משפחה שוצרך סמים. הנאשם תיאר את סיכון שבו הוא מצוי כתוצאה מחשיפתו לגורמים עבריניים צורci סמים, שעםם מקיים קשר מזה שנים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הכיר בכחותיו הדלים ומהיעדר כלים, והוא הביע רצון להשתלב בקהילה טיפולית המנותקת ממוקם מגורי, אולם לא פעל לשם כך.

שירות המבחן התרשם מהगמשה מסוימת בעמדותיו של הנאשם ומהכרה ראשונית בנזקיות טיפולית לשם יציאה מן "המעגל העברייני", כמו גם ממוטיבציה ראשונית להשתלב הטיפול, לצד התנהלות שאינה אחראית וחיס פסיבי שאינו מקדם.

שירות המבחן ציין כי חרף השינוי המתוואר, קיים ספק באשר למידת כוחותיו של הנאשם להשתלב בהליך טיפול ארוך טווח, הדרוש לקיחת אחריות וקיום אקטיבי, לצד יכולת להתייחס בגלוי לקשיים והפחתה של שימוש בדפוסי הסטראה וטשטוש. עם זאת ציין, כי אם בית המשפט ימצא לנכון לדחות את הדיון כדי לעשות נסיון טיפול, על מנת למצות את האפיק השיקומי, שירות המבחן ממליץ על תקופת דחיה בת חדשניים לצורך שילוב הנאשם בקהילה סגורה ומיצוי ההלך השיקומי.

7. לאור העולה גם מן הבדיקה המשלים, ובהיעדר עמדה ברורה ומוגבשת מצדו של הנאשם בנוגע לרצונו להשתקם, חרף ההזדמנויות שניתנו לו, דחויתי ביום 19.7.17 את עתירת ההגנה להורות על תקופת דחיה נוספת,

ונשמעו הטעונים לעונש.

טיעוני הצדדים לעונש

ראיות לעונש

8. ב"כ המאשימה הגישה את גילון הרישום הפלילי והרישום הפלילי-תעבורי של הנאשם [עת/1], שמננו עלה כי לחובת הנאשם 5 הרשעות קודמות, בין השנים 2011 - 2015, בעבורות שונות: רכישת/החזקת נשק שלא כדין, החזקת אגרוףן, תקיפת בת זוג, איוםים (מספר הרשעות), פריצה לרכב וגנבה מרכב. בגין חלק מההרשעות הושתו על הנאשם עונשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח.

עוד עלה כי לנאם הרשעה קודמת בעבירות תעבורה, של הליכה בכביש כישר לצידו מדרוכה.

טיעוני המאשימה

9. בפתח טיעוני, עמד ב"כ המאשימה על חומרת נסיבות ביצוע העבירות, בעת שבמהלךليلת אחד, הצית הנאשםuchi אשפה ומתקנים במרכז העיר, שעמדו בקרבת בתים, כל' רכב ועצים, וגרם לנזק כלכלי ניכר. הוא הדגיש את פוטנציאל הסיכון שבעבירות ההצתה בכלל, ובפרט בעת שמדובר בהצתה המבוצעת בליבה של עיר, בסמוך לבתי מגורים ולרכבים, בשעת לילה, בהיעדר נפש יכולה להתריע על אודות השရיפה או לסייע בביבואה.

עוד עמד ב"כ המאשימה על עברו הפלילי של הנאשם, שחרף גילו הצעיר, כבר לחובתו הרשעות בעבירות אלימות, רכוש ונשך בגין אף ריצה עונשי מאסר.

ב"כ המאשימה הפנה לעולה מتسקירי שירות המבחן, המציגים תמונה שאינה חיובית וספקנית לגבי יחסו של הנאשם לעבירות וגישהו הכלכלית.

10. אשר לשאלת האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים, נטען כי גם במקרה מדובר במעשה אחד, הרי שמדובר ברגע של אירוע, שבוצעו בפרק זמן אחד, ממניע שאין ברור, ובגמר הציג הנאשם מספר מוקדים, ועל כן יש לראותם כחלק ממכלול אחד ולבשו בגין עונש כולל אחד.

11. אשר לנسبות הקשורות ביצוע העבירה, נטען לחומרתן, תוך מתן הדעת מצד אחד לנזק שנגרם בפועל לרכוש (שאינו רב), ומצד שני לנזק החמור שהוא עלול להיגרם, ולמאמצים להם נדרשו שירותים היבוי על מנת למנוע מן הסכנה להתפשט, נוכח ריבוי המוקדים.

12. לענין מדיניות העונשה הנוהגת, ב"כ המאשימה הפנה לפסקי הדין הבאים, שלשיתו מלמדים על אודות מדיניות

הענישה הרואה בנסיבות הדומות לעניינו, בשינויים המחויבים:

א. בע"פ 14/1951 **באביי מkon נ' מדינת ישראל** (15.2.15) [ענין מkon], המערער הורשע על פי הودאות בכתב אישום מתוקן, המיחס לו עבירה של הצתה. על רקע סכSON שהתגלו בין המערער, שוצר אלכוהול בחתוונה, לבין המתلون, הציג המערער בשני בקבוקי פלסטי מלאים בדלק והציג את חנות המתلون הממוקמת באזורי מגורים. בית משפט קבע כי מתוך העונש ההולם נע בין שנתיים וחצי לארבע וחצי שנים מאסר בפועל. בית משפט קמא נתן דעתו, בין היתר, לא נטילת אחריות מלאה ולכך לשירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצת שיקומית בעניינו של המערער, מחוד גיסא, ולהיעדר עבר פלילי מאידך גיסא, וجاز עליו 30 חודשים מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נוספים. בדחוותו את הערעור, קבע בית המשפט העליון כדלקמן:

"נוכח חומרתה הרבה של עבירת הצתה לא ניתן להסתפק בעונש שאינו כולל רכיב ממשמעות של מאסר בפועל (שם, בפסקה 4; עוד ראו, ע"פ 06/2007 **עמארה נ' מדינת ישראל** (18.3.2007), בפסקה ה(4)). אמנם, כפי שמצוין בא כוח המערער, במקרים מסוימים הוטלו על מי שהורשו עבירות של הצתה עונשי מאסר לרצוי בעבודות שירות. ואולם, עיון בפסק דין אליהם הפנה בא כוח המערער מלמד כי הדבר נבע מшибוקו שיקום כבד משקל שבו קיימים באותה מקרים, ובשים לב להמלצת שירות המבחן להימנע מעונש מאסר אחורי סוג ובריח"

[פסקה 6 לפסק הדין]

ב. בע"פ 907/14 **דניאל רחמים נ' מדינת ישראל** (18.11.14), המערער הורשע בהצתת מכוניתה של המתلونת, אשה בת 75, לאחר שזו העירה לו על כף שרכבו חונה על המדרסה, ובקשרית קשר לביצוע הצתתה. על המערער "בגיר-צעיר" שאינו נעדר עבר פלילי, הושטו 30 חודשים מאסר בפועל, הופעל עונש מאסר על תנאי של 6 חודשים במצטבר, וזאת לצד רכיבי ענישה נוספים. בדחוותו את הערעור, קבע בית המשפט העליון כי מתוך הענישה שנקבע על-ידי בית המשפט המחויז, שנתיים עד ארבע שנים מאסר, אינו חריג.

ג. בע"פ 9516/09 **רפ' גראד נ' מדינת ישראל** (10) [ענין גראד], הורשע המערער על פי הודיעתו בעבירות הצתה, בכך שהוא לקונדיטוריה הממוקמת בבניין מגורים, הניח קרטונים ליד דלתה, הציתם וגרם נזק לרכוש. על המערער, שהוא בעל עבר פלילי ובעל הлик טיפול משמעותי, הושטו 18 חודשים הערעור נדחה.

ד. בע"פ 1414/15 **מדינת ישראל נ' אלון אבוש פדר** (15.4.15) [ענין פדר], הורשע המשיב על פי הודאות בעבירות הצתה ונגזרו עליו 12 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשים נוספים. המשיב הגיע לחנותו של המתلون, אשר הייתה נעה וריקה מאדם, התכווף אל עבר קידמת החנות ומסיבה שאינה ברורה הוא הצית את החנות בדרך שאינה ידועה. כתוצאה ממעשיו של המשיב החנות נשרפה כליל ונגרם נזק שהוערך בכ-100,000 ₪. בית משפט קמא קבע שמתחם הענישה הרואו נع בין 9 ל-24 חודשים מאסר בפועל, הואיל ובנסיבות המקרה לא היה כדי להביא לסיכון חי אדם. בית המשפט העליון קבע כי גם שמתחם הענישה שנקבע בבית המשפט המחויז אינו חורג ממדיניות הענישה הנהוגה, יש להחמיר בעונש המאסר של המשיב ולהעמידו על 18 חודשים מאסר בפועל, תוך שבית המשפט נתן דעתו לנימוקים שעוניים חומרת העבירה, נסיבות ביצועה וחומרת הנסיבות הקשורות במשיב.

13. לאור כל האמור לעיל, טען ב"כ המאשימה כי יש לקבוע את מתחם העונש ההולם לעבירה שביצעו הנאים בנסיבות ביצועה, בטוח שבן 24 בין 48 חודשים מאסר.

14. אשר למקום הנאים בגדרו של המתחם, התייחס ב"כ המאשימה לנסיבות שאין קשרות בביצוע הADB, ובכללן לעברו הפלילי של הנאים ולעלולו מן התסקירים, לרבות הפתח השיקומי העולה מן התסקיר האחרון, שיש לquoit כי גורמי שב"ס יSciלו לנצלו כדי לסייע לנאים. זאת לצד כך כי לא עולה שהנאים השכילו פניהם את הפסול שבמעשיהם והסיכון הנשקי ממן להתנהגות אלימה, לא הוגרעה וכן כנדרשת הרתעתם.

15. לאור כל האמור לעיל, טען ב"כ המאשימה כי יש למקם את העונש שיושת על הנאים בחלקו הנון של המתחם, אולם לא ממש בתחתיתו, ולהשיט על הנאים **30 חודשים מאסר בפועל**, לצד עונשה משמעותית צופה פני עתיד, בעבירות אלימות ובעבירות רכוש, שתהיה מרתיעה ומחייבת גבولات ורכיב כספי בגובה הנזק שנגרם, סך של 2,621 ₪.

טיעוני ההגנה

16. לענין מספר האירועים: בפתח טיעוניה, ב"כ הנאים טענה כי בסופו של יום, ולאחר תיקון כתוב האישום, יש להתייחס לכל המעשים כאלו אפיוזדה אחת, שאירעה על רצף של זמן, ללא הפסקה ולא תכנון. בהקשר זה אף נטען שמדובר הוצאות סמוכים זה לזה ונקרו בדרך כלל של הנאים. לאור האמור טענה ב"כ הנאים כי יש לראות בכל המעשים עבירה אחת מתמשכת ולקבוע כי מדובר באירוע אחד.

17. אשר לנסיבות הקשרות בביצוע ADB, נטען כי בשונה ממקרים אחרים בפסקה, אין חולק כי לא קדם תכנון למשיע של הנאים. הנאים שוטט ברחובות כאשר הוא שרוי בגילוף, וככלולה מצפיה בסרטוני הראיות, הליכתו אינה יציבה, הוא מבצע את העבירות באופן ספונטני, תוך כדי שוטטות, עם מעצמו אינו זוכר את שאירע. בהתאם לכך, נטען, כי הנאים נעדר מחשבה או תכנון, אינו מודע למשיע או מבין אותם, והוא פועל על מנת להרע ממניעים עבריניים או מתור נקמה. אשר לנזק שנגרם, נטען כי מתקני האשפה שהוציאו אינם עשויים מחומר מתכלה וכי הניסיון מלמד שכאשר מציתים את תוכלתם, הם נותרים סגורים והאש אינה מתפשטה בדרך כלל. עוד נטען כי אף פхи האשפה, בפועל הכביש ולא בכניסה לבתים. בהקשר זה נטען כי עיוון בפסקה מלמדנו כי יש לחת את הדעת לנזק המשטי שנגרם, הוא היינו ולא בכוח, ומבליל להקל ראש במעשים, הנזק בענייננו אינו מן החמורים. עוד נטען כי הרקע למבצע המעשים, הוא היינו של הנאים שרוי בגילוף, או תחת השפעת סמים. בהקשר זה נטען כי כעולה מן הפסקה, יש לנזק גישה מוקלה יותר כלפי מי שפועל מתוך רוח שtot, רשלנות או שכנות והיה נעדר כוונה לגרום לתוצאה, ולאבחן ממי שפועל במקרה ובתכנון, מתוך מניע נקם או על מנת לישב סכסוך, או להשיג יתרון מסחרי או רגשי.

18. אשר למדיניות הענישה הנוכחית, טענה ב"כ הנאים כי לאור האמור לעיל, יש לאבחן את עניינו של הנאים מן הפסקה שאליה הפנה ב"כ המאשימה, שכן מדובר במעשים שבוצעו ממענים שונים מאשר אלו שבענייננו, ורף הענישה הנגזר מהם, חמוץ יותר, שלא כבענייננו. יותר מכך: היו מקרים, שאלייהם הפניה הסינגורי, שבהם העבירות בוצעו על רקע של ישוב סכסוכים, על רקע לאומני ובכוונות מכוון, ותוך גרימת נזק מהותי, ולמרות זאת העונשים שנגדרו היו קלים

בהרבה מלה שאליהם הפנה התובע. כך, לדוגמה, הפניה לע"פ 2070/07 **אהרון עמייה נ' מדינת ישראל** (21.5.07), שם דובר במערער שנדון ל-5 חודשים מאסר בפועל, לאחר שהצית את ביתה של חברותו שהחלה לנתק את קשריה עמו. הכל - לאחר שנים עליה, רדף אחריה עם סכין וידה אבנים לעבר חלון הבית. עוד הפניה הסגנoriaת ל-ת"פ 11-08-2013 **מדינת ישראל נ' יהושע סופר** (28.07.2013), הצתה על רקע אידאולוגי, הנאשם הכנן בקבוק תבערה, והשליכו לעבר גדר הבית, הבקבוק התפוצץ והצית את הברזנט שעטף את הגדר. נגזר עליו עונש של 12 חודשים מאסר בפועל (ערעור על חומרת העונש נדחה); ע"פ 3074/07 **מדינת ישראל נ' מוחמד אבו תקפה** (27.3.08), הצתה חממה שסבירו כי שייכת למחלון, על רקע סכסוך, וגרימת נזק בסך של כ-8,000 ל"נ. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והחמיר את העונש מ-6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות, ל-7 חודשים מאסר, תוך אמרה שערצת העורר אינה מצאה את הדין; ת"פ (מחוזי ת"א) 4066/09 **מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' גולן** (13.4.10) הצתה ספה בדירות מגורים וגרימת נזק לספה, על רקע רומנטי. לנשחת היה עבר פלילי, ונגזרו עליה 13 חודשים מאסר בפועל; בת"פ (מחוזי מרכז) 14-08-18965 **מדינת ישראל נ' שלביאה** (10.9.15), הורשע הנאשם על פי הodium בעבירות שירות, לרבות הצתה ותקיפה, שבוצעו ממניעים אידאולוגיים. העונש שנגזר עליו ברכיב המאסר, 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות, הושת תוך הדעת לנسبות הייחודיות של התקיק, ובכללן השאלה האם ראוי להשייבו אל אחורי סוג וברית לאחר ששחה במעטך 8 חודשים. בית המשפט הדגיש באותו מקרה, שלמעשה העונש של 6 חודשים בעבודות שירות בא בנוסף ל-8 חודשים מעוצר אחורי סוג וברית, שהוא מנת חלקו של הנאשם שם (והוא כבר חזר באותה עת לבתו).

ב"כ הנאשם הפניה לקרים נוספים, אף לא מצאתו לאזכרם שכן דומני שאין בהם למדני על מדיניות הענישה מעבר לפסיקה שפורטה לעיל.

19. אשר למתחם העונש ההולם לעבירות שביצעו הנאשם, טענה ב"כ הנאשם, תוך שסכמה ידיה על ההחלטה שהגישה, כי יש להעמידו בטוח שבין 5 חודשים לבין 12 חודשים מאסר.

20. אשר לنسبות שאינן קשריות בביצוע העבירה, טענה ב"כ הנאשם כי יש להתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, שהוא בן 24, כמו גם למצבה הכלכלית הקשה של משפטו, המונה 5 ילדים, ולכןו הנאשם נאלץ לנוטש את ספסל הלימודים ולסייע בצרפתה. עוד טענה ב"כ הנאשם באשר לנסיבות חייו הקשות של הנאשם, שגדל כשהוא נעדך מקורות תמייה ובעזובה רגשית, בן לאב מכור לסמימים, שנחשים לנגע זה מגיל צעיר ובסיומו של יום נשאב אליו, כשהוא נעדך כוחות או כלים או מקורות תמייה על מנת לחוץ עצמו מן המצב אליו נקלע. בהקשר זה נטען כי ביום, כאשר מתהילר השינוי שעבר הנאשם, הוא גילה כוחות ותובנות, כפי שניתן ללמידה מכך ששזה תקופה זמן בלתי מבוטלת במעטך בבית בפיקוח עצמו, ללא כל הפרות ולא מעורבות שלoit. בהקשר זה אף נטען כי יש לתת את הדעת למוטיבציה שהביע הנאשם להיליך טיפול, גם שעלה שהוא נעדר כוחות להתגיים לכך, בעת ההז, ויש Zukof זאת לזכותו, בגין השיקומי ולהביאו לידי ביטוי בענישה שתציגו על הנאשם בסופו של יום.

בנוסף טענה ב"כ הנאשם, כי הנאשם נתן אחירות על המעשים, ברגע שפוגה השפעת החומרים שתחתייה היה נתון, זכרונו שב אליו. בהקשר זה נטען כי הנאשם שיתף פעולה עם גורמי החוקה והודה במעשים עוד בחקירתו במשטרת, ולאחר מכן בבית המשפט.

עוד נטען כי הגם שהנאשם צבר לחובתו הרשעות קודמות, אין מדובר בעבירות הצתה.

21. **לאור כלל האמור לעיל, עתירה ב"כ הנאשם להקל עם הנאשם בריכיב המאסר, ולהשיט עליו תקופת מאסר קצרה, בטוח שבן 6 - 8 חודשים מאסר, שתאפשר לו, עם שחררו מהoir, לעבור הליך שיקומי בקהילה, הליך שלו הוא נדרש בהיבט הרפואי ובהתאם האיש. עוד הוזכר כי יש לתת את הדעת לתקופת מעצרו, מיום 21.04.16 עד ליום 26.04.26, ולתקופה הארוכה שבמהלכה שהה במעצר בית, מאז אותו מועד.**

דבר הנאשם

22. הנאשם הכיר בטעותו והביע צער על מעשיו. לדבריו, הוא סובל מהתמכרות לאלכוהול וסמים שבגינה ביצע עבירות ואף ריצה עונשי מאסר, כשהוא נעדיר יכולת להשתחרר ממיגל הקסמים. הנאשם הביע מוטיבציה לשינוי אמיתי וכן, שהוא יוכל לעורר, לטענתו, רק בקהילה עם צאתו מן הכלא, הרחק מגורמים שליליים.

דין והכרעה

ארוע אחד או מספר ארועים?

23. הצדדים טענו כי יש לראות במשדי הנאשם אירוע אחד, ואף אני רואה עימם עין בעין. הנאשם ביצע מספר הוצאות, אך ככל במהלך לילה אחד, במהלך מספר שעות, ברצף, כישיב בינהן חוט מקשר. הוצאות בוצעו ככל במתוך אשפה ובפח אשפה, במספר מוקדים קרובים זה לזה בעיר לוד, ויש לאורותם חלק ממסכת אחת המגבשת אירוע אחד, שבגינו יש לגזר עונש כולל אחד.

קביעת מתחם העונש ההולם

24. הערכים המוגנים בקביעת האיסור על ביצוע מעשי הצתה, נוכח פוטנציאלי הסיכון הגלום בהם, הם זכותו של אדם לשலומות גופנית, הזכות לבטחון אישי, זכותו של אדם לשמר על שלמות קניינו וכן הגנה על שלום הציבור והקניון הציבורי. فيما הדברים שנאמרו בהקשר זה בענין פדר: "עבירות הצתה היא מהחמורים שבספר החוקים וזאת לאור הפוטנציאלי ההרסני הטמון בה נוכחת הסכנה הגלומה במעשה לגופו ולרכשו של אדם. בית משפט זה עמד, לא אחת, על חומרתה היתרה של העבירה שראשיתה ידוע אך כיצד התפשט ומה הייתה היקפה, אין איש יודע, שכן מנהגה של האשפה להתרפש ללא שליטה, תוך שהיא זורה הרס רב בדרכה". הנאשם שוטט ברחבי העיר, בעודו בגלויפין והציג פ希 אשפה ומתקני אשפה, במספר מוקדים הסמוכים לרכוש ולמגוריו אדם, בשעת לילה, בגין יכולת התריע על הסכנה או לטפל בה, וגרם נזק לרכוש. מימד של חומרה יש לראות גם בכך שהנאשם התעלם מכך שהסכנה שנשכפה לבתי המגורים הסמוכים, ורכוש. בהקשר זה יש לציין כי חurf העובדה שבסופו של דבר לא גרם הנאשם לנזקים בגוף, הפוטנציאלי שהוא במשעו לפגיעה נוספת ולפגיעה בח"י אדם, הוא רב, כנגזרת של מידת החשש כי שריפה תתרחש למוקדים נוספים. עם זאת, מצאתי כי יש להתחשב בכך שבסופו של יום, האש לא התפשטה מעבר למקומות הצתה, ופוטנציאלי הסיכון לא מומש, אך שהנזק ה konkret למתקנים ולפחים, בשיעור של 2,621 ל"נ, אינו מן החמורים, אף כי יש לזכור גם את הנזק שבהתרכת כוחות הכבוי, ונזקים נילווים שכאה. נוכחות ריבוי המקרים ומיקום ה合击, מצד אחד, והນזק הקל

(יחסית) שנגרם, אני קובעת שמעשי הנאשם הביאו לפגיעה בrama ביןונית בערכיהם המוגנים.

25. אשר לנسبות הקשורות בביצוע העבירה: אין במקרה זה תכנון מוקדם. הנאשם צעד באישוןليل, בטבורה של עיר, כשהוא בגילוףין, והציג מספר פחי אשפה וمتוקני אשפה, אשר נקרו בדרךכו בתיב שיטוטיו, במספר מוקדים הסמכים זה לזה. הנאשם לא ביצע את העבירות על רקע סכסוך והמניע למעשו לא הוברר עד תום העבירה בוצעה, ככל הנראה, על רקע שימוש באלכוהול. בהיותו המבצע היחיד של העבירה, חקקו של הנאשם במבצעה מרכזי. הרכוש שהוצאה היה פחי אשפה וمتוקני אשפה והשריפה לא התאפשר מעבר למתקנים עצם ולפחות. כאמור לעיל, מידת חומרתו של הנזק הפוטנציאלי גבוהה אולם הנזק הקונקרטי שנגרם כתוצאה מביצוע העבירות אינו מאד גדול.

26. לגבי מדיניות הענישה הנוגנת, יש לציין כי קיימת קשת רחבה של מעשי הוצאה, הנבדלים זה מזה במדד חומרתם, יש לתת את הדעת למלול הנسبות, ובכלל זה: מהות המעשים, תוכאותיהם, המנייע לביצועם ומידת הסיכון הגלום בהם לח"י אדם ורכוש. בית המשפט העליון קבע כי מדיניות הענישה הנוגנת כוללת, דרך כלל, רכיב מסר משמעותי, ותלויה בנסיבות הקונקרטיות של המעשה וחומרתו וכן בנסיבותו של העושה. ר' האמור בהקשר זה בע"פ 16/607 פלונינן' מדינתיישראל(12.4.16) [ענין פלונית], פסקה 7:

"כידוע, עבירת הוצאה היא עבירה חמורה, גם כאשר היא מתיחסת לרכוש בלבד, וזאת בשל הפוטנציאלי הרב לגרימת נזקי גופו חמורים... מטעם זה אף נפסק שככל תגרור הרשעה בעבירת הוצאה עונש מסר בפועל (ענין סורי, פסקה 4), הגם שחומרת העונש עשויה להשתנות מקרה ל מקרה על פי נסיבותיו:

ניתן להצביע על מדרגי בינויים של חומרה, מה שיכול להסביר את הסיבה לכך שהענישה הנלוות לעבירת הוצאה אינה אחידה ונעה על סקלה רחבה [...] הוצאה של נכס בנסיבות שאין להחשש כי הוצאה תhapט לרכוש אחר; הוצאה של נכס שעלולה להתפשט ולפגוע ברכוש אחר; הוצאה של נכס שיש בה פוטנציאלי לפגיעה בגוף ובנפש; הוצאה של נכס בנוכחותו הקרובה והמידית של אדם, מה שגורם את פוטנציאלי הפגיעה בגוף ובנפש; הוצאה שגרמה בפועל לפגיעה בגוף ובנפש על אף שהמצית לא התקoon לכך (מחשבה פלילית של פיזיות); והוצאה בכונה לפגיעה בגוף ובנפש' (ענין אמרה, פסקה 6)"

27. אכן, בפסקה שאליה הפנו הצדדים ניתן למצוא מדיניות ענישה רחבה ו מגוונת, המשתנה בהתאם לנسبות הקשורות בביצוע העבירה ולנסיבות שאין הקשורות בה. בהקשר זה יאמר כי מפסקה שהגיעה ב"כ הנאשם עליה כי במקרים מסוימים אכן הוטלה ענישה ברף נמוך יותר מאשר המאשימה, גם בעקבות הוצאה נבעה ממניינים ייחודיים, לרבות על רקע לאומני, וכן בכוונת מכון, על רקע "פתרונות סכטוכים", תוך גרימת נזקים חמורים. בחלק מהקרים נבעה אותה ענישה מכך מהתיחסות לנסיבותו הייחודיות של כל נאשם ונאשם. כאמור לעיל, במקרים מסוימים בעבירות הוצאה נמנעו בתי המשפט מהשתתע עונשים הכלולים רכיב של מסר מאחריו סורג ובריח, אלא בעבודות שירות בלבד. בהקשר לכך נקבע כי מדובר במקרים מסוימים הענישה בהסתמך על נסיבותו הייחודיות של המקרה, או מטעמים של שיקולי שיקום כבדי משקל שהתקיימו באותו מקרים, ובשים לב להמלצת שירות המבחן להימנע מעונש מסר מאחריו סורג ובריח (ר' האמור בענין פלונית, פסקה 9, וענין מקונג, פסקה 6 והפסקה הנזכרת שם). אלה שיקולים ונסיבות שאינם מתקיימים בעניינו, כפי שיפורט גם בהמשך.

לזכור קביעת מתחם העונש ההולם, נעררתי הן בפסקה שהוגשה מטעם ב"כ הצדדים, הן בפסקין דין נוספים,

שיזכרו להלן. בכל אחד מהמקרים יש להתייחס לדומה ולשונה ביןם לבין עניינו, לחומרה ולקולא.

א. בע"פ 7887/12 **שאול נ' מדינת ישראל** (24.4.13), המערער הורשע לאחר שמיעת ראיית בערית הצתה ונגזרו עליו 30 חודשים מאסר לצד רכיבי עונישה נוספים. על רקע סכסוך מתמשך הנוגע למגרש, ניגש המערער לתחנת דלק, כשהוא מצויד במיכל פלסטי, ומילא בו דלק ולאחר מכן בקבוקי פלסטיים שביהם דלק, והשליך אותם מזוויד לעבר מגرش. כתוצאה לכך, נשרפץ ציוד רב השיר למATALON ולשותפו, אשר אוחסן במכרש. בית משפט קבע כי מתחם העונש ההולם הוא עונש מאסר בפועל הנע בין שנתיים ל-4 שנים מאסר. תוך מתן הדעת לכך שהעבירה בוצעה על רקע סכסוך מתמשך, לתכנון המעשה ולנזק הרבה שעלול היה להיגרם, וכן לנזק שנגרם בפועל לרוכשו של המATALON. בבאו לקבע את עונשו של המערער, ציין בית המשפט כי יש לocket בحساب את הodiumו החלקית של המערער, את גילו, את מצבו הבריאותי, את רקעו הנפשי ואת עברו הפלילי שיש בו להעיד על מידת אלימותו. בדחוותו את הערעור קבע בית המשפט העלין כי מתחם העונשה מתאים ואולי אף נוטה לקולא, גם לגבי אדם במצבו הנפשי של המערער.

ב. בע"פ 7139/13 **טרפה צkol נגד מדינת ישראל** (14.1.14), נדון עניינו של מערער אשר הצית חדר בבית מגורים, שהיה באותו העת ריק מאדם, בצהרי יום, באמצעות מצח וסדין, וברח מהחדר. כתוצאה מהמעשים נשרפף החדר כליל ונגרמו נזקים לבניין ולחפצים של דיר אחר. בית משפט קבע את מתחם העונש ההולם בטוחה של 2 - 4 שנים והטיל על הנאשם 24 חודשים מאסר וכן הפעיל מאסר מותנה בנ-6 חודשים שמחציתו תרואה במצבר, וסה"כ 27 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט העלין הפחת את עונש המאסר ל-18 חודשים והותיר על כנה את הפעלת המאסר המותנה כך שהה"כ ירצה המערער 21 חודשים מאסר. זאת, תוך מתן הדעת למצבי הנפשי הירוד של המערער, שהיווה את הסיבה לביצוע העבירה ועל כן מטה את הCPF להפחחת המתחש ולהעמידו בטוחה שבין 1 - 3 שנים מאסר. כמו כן התייחס בית המשפט לאי גרים נזק לבתים אחרים וכן שהמערער וידיא, טרם ההצתה, או הימצאות דירות במבנה.

ג. בשונה מעניין גראד, שהוזכר לעיל, המערער שם, עליו הוטלו 18 חודשים מאסר, עבר הליך טיפול ממשמעותי, שלא כבעניינו.

ד. בעניין פדר שהוזכר לעיל, כאמור, מאסר בן 18 חודשים נזק שהוערך בכ-100,000 ₪. אומנם הנזק שנגרם באותו מקרה עולה לאין שיעור על הנזק שנגרם בעניינו, אך שלא כבעניינו, מדובר היה בנסיבות הוצאה **אחד**, ובית המשפט העלין הדגיש שלא היה בנסיבות הוצאה שם כדי להביא לsiccon chi adam.

ה. בת"פ (מחוזי מרכז) 40148-09-15 **מדינת ישראל נ' עיסא חסני** (6.6.16), נגזרו 17 חודשים מאסר על הנאשם שהוצאה ערימת פסולת וריהיטים שנערכה ליד הכנסה למחסן של בית עסק. מבנה נזק של סימני ליבון ופיקח. בית המשפט קבע את מתחם העונש ההולם כגע בטוחה של 9 - 24 חודשים. (ערעור שהוגש על חומרת העונש נמחק, לאחר שהמערער חזר בו מן הערעור בהמלצת בית המשפט העלין).

28. תוך מתן הדעת למידת הפגיעה באינטראס המוגן, לנسبות הקשורות ביצוע העבירה, בהתחשב בריבוי המקרים, במקרים מסוימים, בכך שהנאשם היה בגילוף ובכך שהנזק שנגרם בפועל היה קטן באופן יחסית, וכן בהתחשב במידיניות העונשה הנהוגת, מצאתה לקבע את מתחם העונש ההולם, בנסיבות העניין, לכל העבירות, כגע בין 18 חודשים

מאסר בפועל, בין 36 חודשים מאסר בפועל.

מקום הנאשם בתוך המתחם

29. **לא מצאתי שקיימים שיקולים כלשהם לחריגת מתחם העונשה שקבועתי, לחומרה או לפחות.**

30. הנאשם רוק, יlid 92/09, גר בבית הוריו וסיע בעבר בפרנסת משפחתו. איני סבורה כי הפגיעה במשפחתו של הנאשם, נוכחה למאסר, חרוגת מכל פגיעה אחרת המתקימת בעניינו של מי שנשלח למאסר. הוא אינו ראש המשפחה, אמו משתמשת למחייתה ואביו שוחרר ממאסר. הנאשם נשא בעברו מאסרים, ועל כן איני צופה כי שליחתו למאסר בעת זהו, תגרום לו לפגיעה חריגה.

31. **לזכות הנאשם יש לזקוף את הودייתו המוקדמת,** על נטילת האחריות שבה והחסכו בזמן ציבורי. נתתי דעתך לכך,ermen התסקירים שהוגשו בעניינו עליה כי מדובר בנטיית אחריות חילנית וראשונית בלבד. ואולם נראה לי כי בסופו של יום, מתחילה הנאשם להבין את מעשיו ותוכאותיהם, והודייתה אינה מן השפה אל החוץ. לפחות יש לשקל את נסיבות חייו הקשות של הנאשם ואף לא נעלם מעיניו חפציו בשינוי אורחות חייו, כעולה מן התסקירים, וכך שנטען הן על ידו, הן על ידי באת כוחו. יש לזקוף לזכותו של הנאשם את תקופת מעצר הבית המשוכת, הן בפן של השפעת ההגבלה שכבר הוטלה על הנאשם על העונש, הן בשל כך שגילה אחריות בתקופת שחרורו מן המעצר, במובן זה שלא נזקפו כל הפרות בחובתו.

לחובת הנאשם יש לזקוף את עברו הפלילי הלא מבוטל, שככל הרשות עבירות אלימות, שבגין אף ריצה מספר מאסרים מאחוריו סORG וברית. מן התסקירים עליה כי לא היה בהרשעות אלו ובמאסרים שריצה כדי להרטיעו מלשוב ולבצע עבירות. עוד עליה מן התסקיר, כי הנאשם סובל מהתכורות לחומרים פסיכואקטיביים וחיפוי מאופיינים בדףים שלולים, עבריניים ואלימים. לכך יש להוסיף את הסיכון הגבוה שנשകף עדין מן הנאשם להישנות התנהלות אלימה, שבاهדר הליך טיפול עד כה, טרם הוגג. חרף ביצוע העבירה כשהוא בגילופין, המשיך הנאשם כעולה מהتفسיר, לחטוא בשימוש בחומרים פסיכואקטיביים ובאלכוהול. הדברים התבררו נוכח העובדה שבדיקות שתן שמסר העידו על שימוש בסם מסווג קנאביס, ולמרות זאת - הנאשם מכחיש זאת, ומסר הסברים שונים למצאים שעלו. עוד נתתי דעתך להתרשםות שירות המבחן מכוחותיו הדלים של הנאשם, שחרף הצהרותיו, לא פעל לקדם את אפשרות שלובו בקהילה. לצד אלה, אני עראה לשינוי החובי שחל בעמדותיו של הנאשם, הפותח פתח לתקווה ולשינוי, נוכח התרשומות שירות המבחן מהגמישה מסוימת בעמדותיו של הנאשם והכרה ראשונית בנסיבות במצבו.

32. נוכח כל האמור לעיל, סבורי **יש למקם את הנאשם מעת מרגעו של המתחם,** ולהטיל עליו גם מאסר מותנה ממשועתי ומרתייע, וקנס.

סיכום

33. על יסוד כלל השיקולים שמניתי לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל בן 28 חודשים, בגיןו ימי מעצרו (מיום 21.4.16 עד ליום 26.4.16);
- ב. מאסר בן 8 חודשים, אך הנאשם לא ישא עונש זה, אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר יעבור כל עבירה רכוש מסווג פשע;
- ג. מאסר בן 4 חודשים, אך הנאשם לא ישא עונש זה, אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר יעבור כל עבירה רכוש מסווג עוון;
- ד. קנס בסך 2,621 ₪, או 25 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם ב-10 תשלוםויות שוותים ורצופים, החל מיום 1.1.18 ובכל 1 בחודש בחודשים הבאים.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, ט"ו אלול תשע"ז, 06 ספטמבר 2017, בנסיבות הצדדים.